

રાક્ષસોની રમૂજ

પાઠ ૧ લો.

એક ગામમાં આપણા વિલાસી વેતીઆણ રહેતા હતા અને પ્રવિણ હતા તેમને મિત્ર દંદાનો ધૂધો બહુજ વહાના હતા તેના જડાઈના ગયો જારે ડાહ્યો બલાસ થઈ ત્યારે તેમની પાસે માત્ર બે દોરમનુ નાનાજ પાણી હતા નસરના હરીએ ખોરાકની તગતના કેટલાક મુન ન રજા આપી તેના આ આપણા અભાગીઆ વે

કરવા લાગ્યા હતા ત્યારે નિગમ થઈ રમત પડે
જેવા લાગ્યા કે મને જ જો રક્ષો જેના સોમનાઓ
જ તેા માગમા એટલી શક્તિ છે કે ભોટા ભોટા રાજના
તા ખખનાઓ ખાલી કરાવુ. ધારેકુ તપ પાર પાડાને
તે પાસેના જગલમા ગાલવા લાગ્યો હતુતો ખાર ડગલા
મુના ભર્યા નથી તેટલામા તો બાઈના પગ ભારે થયા, થાક
ભરી આવ્યો, અને આરામ લેવાને જાડની નીચે બેસી ગ
સારા નસીએ મનમાં ધારેલા નિયાર એક પછી એક
જુનો આવતા જતા હતા તેટલામા પાચ હાજ એક ક
તમ-નજરે પડ્યો તે જોરાવ
પામેના છ જાડેનો

આપણા વેતિઆજી સાહેબતો ચમક્યા. તેમના પટમાયા પાણી સુકાઈ ગયું. અને હોસ ઉડી ગયા. “બોધતું હતું એ ને વધે બતાવ્યું” એ મીસાલે હજી “દ તો આવી મળી એ વા આનંદથી ઉસ્કેરાઈ ગયા તરત થયા અને આ આવેલા રાક્ષસી પુરના સત્કારથી બેસાડ્યા. વેતિઆજી એ હવે વાત સર કરી “તમે મારી ચાકરીમા રહેશો તેણે પુછ્યું.” “મોટી ખુશીથી” રાક્ષસે જવાબ દીધો “પણ પહેલા આ બલતણનો ભારો મારી માને આપી આવું” એટલું કહીને ચાલે પકડી. વેતિઆજીની નજરથી હજી તો તે દૂર ગયો મધી એટલામા પાસેના જ ગલમાથી એકદમ “ઝાડોને હાથમાં લઈ માથે ચુકી ચાલ્યો ધેર આવતાજ ને” ભાર ખુણે નાખી તે પાછો સપાટાબધ આપણા પાઈબધ નજીક આવી ઉભો “આ હવે આ

જાનઆના કાંઈ નવા જુની-કંઈ એન સુખ ભરીયું” વેતિઆજી કહ્યું અને બને રસ્તે પડ્યા. ચાલતા એક શીકારીની બેઠ થઈ જે પોતાની બધુક ઉંચું કરી આંખની કીકીને ટાંકતો હતો “શીકારી સાહેબ બધું કોની તરફ તાકી છે” વેતિઆજી અજાણ્ય થઈ પુછ્યું, “અહીથી આશરે બે માઈલ ઉપર એક ઝાડ છે તે ઝાડની એક કાળ ઉપર માખી બેઠી છે તેની કાળી આંખમાં જમી ખુણે જે બી મારવાના ઇરાદા છે.” શીકારીએ જવાબ દીધો “

તમે અમારી સાથે આવશે જાન કરીશું” શીકાર પોતાનો રસ્તો પ.

મ સંમળુ ૧ વેતીઆ માગુસે કહયું. "આપણે છ બ્રહ્મ
 દુનિઆમાં કાંઈ નવું જનું કુળું" મારા મિત્ર વાચનારાએ
 આપણાં વેતિઆ માગુમના પંચે આકુમા બુદ્ધી બુદ્ધીભાવના
 ગુણો સહવા છે, તેથી નવેએ બધા કેવી સીતે ઉપચારી થઈ
 થકશે તે મારે કહવાનું જે માટે ધ્યાન દેશને સમજશે. હવે
 આ રાક્ષસોએ આગ । પગસો ભરવાં એકલામાં તે એક છે
 હે વચ્ચે આવી પહોચ્યા. તે સેહેરના રાત્રીએ બીકુ ફેરવ્યું
 કે "કાઈ પણ માગુસ મારી છોકરી સાથે સરત દોડીને છ
 તરી તે તેને મારી છોકરી પરાણાવીગ અને ,રક્ષી તે તે
 નુ માથુ જવું સમજવું" કાઈનો હિમ્મત ચાલી નહીં. આ
 પછે આગણ વેતિઆ છ સાહેબે આગળ આવીને બીકુ ૫
 કહયું ને રાત્રીને કહયું કે "મરિ પદલે મારો ચાકર દો
 કાઢે" રાત્રી હોય તે હું તે સરત કણુલ કડે છું" "હા
 કીધા કે પેલા છે મુસાફરને કેહાં આપ કે તમા સર
 આ સંવારે દસ વાગતે રાત્રીને ઘેર જમવા આવજો. આ સા
 ન પેલા છ મુસાફરો ઘણાજ ખુશી થયા ને દસ
 જ રાત્રીને ઘેર જમવાને આવ્યા રાત્રીએ તેમ
 આરડામાં બેસવાને કહયું ને ઉપર નીચે સર
 થી જડેલું હંતુ ને બારીઆ તથા બાર
 લોખંડના હતા. આ આરડામાં રાત્રીએ
 ને દરેક જાતના સ્વાદિષ્ટ જોબન તથા ફ
 ને મુસાફરોના કોકથી
 લાખા હતી કે ખાઈ ત્યાં મુખી
 ને હીંચું પણ એક નહીં.

કહેવાશે. ” રાજાએ કહ્યું. રાજાએ એક બેને ત્રણ માણસ
એટલામા તો લગડાએ તથા રાજાની છોકરીએ દાઢવાનું
રાફ કીધું, પણ એક પછક વારમા લગડાએ રાજાની છો
કરીને પાછળ મુઠી દીધી અને કુવા પાસે જઈ પહેંચતાજ
પાણીનો ખ્યાલો કુવામાથી ભરીને ઘર તરફ પાછો નીકળ્યો
જ્યારે અરધે રસ્તે આવ્યો ત્યારે જરા થાક લાગવાથી તે ઘો
ડાના માથાની ઓપરી પડેલી હતી તે વકીઆ તરીકે મુકીને
જર ઊઘમ પડ્યો તેટલે વારમાતો પેલી રાજાની છોકરી
તરતજ પોતાનું ખ્યાલુ કુવામાથી ભરી પાછી ફરી અને જે
જગ્યાએ લગડો સુતો હતો તે જગ્યાએ આવી પહોંચી
ને તેણીએ પોતાના રાઉને સુતેલો જોઈને કહ્યું કે “ હવે
ક્યાં જવાના છે મારા હાથમા ખરાખર આવ્યો છે ” એમ
કહીને પેલો પાણીનો ખ્યાલો ઊધા વાળી દીધો ને આગળ ક
શક નહીં. એટલી વારમા તો વેતિઆનો કબ્જો આ
ણે કાન પર ટોપી ભટકાવો હતો તે બોલો ઉડ્યો.

સસોની રમુજ લાગ ર નો છપાઈ

ખાહાર પડ્યો છે.

” “ખર દેશાબિમાન ” “પૈસાનો ખ્યાર ”
ચોરની રસીકતા ” એ શીવાઈ બીજી બધી

તાણસ થમકી ઊડ્યો ને જીએએ તો પહેલુ પાણીનુ પ્યાલુ -
 ઊંધુ પડેલુએ ને રાજની ઊડી ઘણે દુર જતી રહી-તો પ
 ન હીમ્મત ન હારતી તરતજ ઉઠીને કુત્રાપાસે નેડાડે. પા
 ણી ભરયુ ને મોઠામોઠ પગલા ભરીને રાજની- ઊડીથી
 દસ મીનીટ પહેલા ધેર આંચો.

રાજએ લગડખાણસને હત્યો જોઈ મણેજ ખેદયુ
 કંઈ થયો કાગલ કે ચોતાસની ઈંદરની અમ્મસર જેવી રૂપસુ કરી
 છોકરી એક કદરૂપા માણસને આપકા ચોગ્ય નથી ને વળી
 છોકરીનુ પાણી-મન ઉદસ થયેલુ જોઈ રાજએ કહયુ કે
 "મેલ તુ ખીલિતી નહી." મે સભા ભરીને એક ટુકિત
 રમથી કાઢી છે તેથી કરીને તે તારી પાસે આવવાને પાણુ
 અશક્ત છે માટે મારી પ્યારી છોકરી તુ ગભગતીના. મે તે
 ના જાટ માર્યો છે. એમ કહી રાજએ એક વ્યાકરને પડકમ
 કાઢે કે પગા હાસાફોને કહી આવ કે તમે સરવે જાણના
 આ સવારે દસ વાગતે રાજને ધેર જમવા આવજો. આ સાંભળ
 ને મેલે હાસાફો ઘણાજ ખુશી થયા ને દસ સામત
 જ રાજને ધેર જમવાને આવ્યા. રાજએ તેમને એક
 ચોરડામાં એસવાને કહયુ ને ઉપર નીચે સરખ વોખડ
 િ જડેલુ હતુ ને ખારીઆ તથા ખારણાઓ પાણુ
 પાખંડના હતા. આ ચોરડામાં રાજએ હાસાફોને વા
 દેરેક જાતના ક્વાદિંદ બોબન તથા રંગજાદી મુકયાં હ
 નાણાંએને ચુસાફોના થાકથી એક કહતી
 ના હતી કે ખાણુ ત્યાં ગા
 ૧ ને ઊંચુ પાણુ જોય

૧ મોઝાને હુકમ કીધા કે " તમો નહીં દેખે તેમ આશ્તો
 ૨ હીન બારણા બંધ કરી કે અને આરણની નીચે છાણ
 ૩ ની હોળી ખડકી મુક એટલે તેઓ અદરના અદર બકરો
 ૪ થી ગુમળાઈને બળી મળે " ચાકરે તો રાજાના હુકમ મના
 ૫ ઊ કર્યું. ખાઈ રહ્યા પછી પેલા મુસાફરો જરા સાત થયા
 ૬ એટલે આરણની અદર બકરો થવા લાગ્યા. તેઓએ વિ
 ૭ ચારયુ કે આપણે બહુ ખાધું છે ને કમાડ તથા બારાઓ
 ૮ પણ લોખંડની છે તેથી જરા અરમી થાય તેમા નવાઈ ન
 ૯ હી પણ ધીમે ધીમે નો બકરો એટલો વધતો ગયો કે તેઓ
 ૧૦ થી આખરે ખમાયુ નહી. તથી બારણા ઉઘાડવાનો ઈરાદો
 ૧૧ કીધાને તેઓ બારણા ઉઘાડવાને જાય છે પણ તેઓનો મો
 ૧૨ ટો અમળો એ હતો કે બારણા ઉઘડ્યા નહી પડતાતો-તો
 ૧૩ ઓ મનની અદર ગભરાઈ લાગ્યા ને કહ્યું કે આખર
 ૧૪ કટ ફાટી રાજાએ એમને આજી નાખવાને કહ્યું એમની
 ૧૫ ન શક નહીં એમની બરમા તા વૈત્તિઆનો કચો સા
 ૧૬ ડર નેહો કાન પર ટોપી લટકાવો હતી તે બોલી ઉઘાડો.

રાક્ષસોનો રમુજ લાગ ર નો કપાઈ

ખાહાર પડ્યો છે.

"ગૃહસ્થની ગર્મત" "અરે દેશભિમાન" "વૈસાનો પ્યાર"
 "નિતિ જી" "ચોરની રસીકતા" એ શીવાજી ખીજી મ

માંદવી પ્રાઈવટ ટ્યુશન.

સવાર તથા સાંજનો ક્લાસ.

માંડવી બ'દર પર રોડે નરસી નાથા ના દેરા સરની .

ન. ૩૦૧) ત્રીજો મંજલે)

આ ૨

પાતી કેળવણી

૧-પ્રથમ રાત્રના સાત

આ સુધીમાં થઈ બુક સુધી

જેવા વિદ્યાર્થીઓને આપાર

ધી કેળવણી આપવામાં

સે તે જેમ કે જોકે બીજા સાથે અગ્રેજ બાપમાં વાત ચર્ચ

લાઈથી કરી શકાએ તેમજ સમજાઈ શકાએ તથા વીજાચત

કેશાવરોને લગતા કામઝો અરજીઓ તર ચીઠી પત્રોએ સારી

લખતાં વાંચતાં આવડે હતાદી બાબતો શીખવામાં આવશે

કે કીપીંગ" ને બદલે " મદ્રાસ કમરસીઅલ કોર્સ પોલિટીકલ

ખવામાં આવશે તેનું લવાજમ દરમસે રૂ. ૨) બીમાર્માં અ

બીજા દીવસે રકુલમાં જતા વિદ્યાર્થીઓ ને એવું

જાણવું પડે છે

